

**Aurea Rosa id e[st] pre||clarissima expositio sup[er]
eua[n]gelia to||tius anni**

Mazzolini, Silvestro

Hagenaw, M.dxvi.

VD16 M 1751

Feria q[ua]rta post d[omi]nica[m] ij. quadrage. Text[us] eua[n]g. Mat. c.
xx.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70365](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70365)

Dñica. II. Quadra.

¶ aliquid sit celestis patris filius ut terrent
p̄mo respicere celum vel terram: et secundo ut al-
bum p̄nritatem: vel nigrum p̄ opatōes. Filii
eum assimilat patrem. Unus et fīm glo. super illū
lud. Pullis coruorum rē. Filii corui q̄
diu sūt albi erēt ad celum rostris pascunt
a deo: h̄i vbi sūt nigri p̄ plumas/palūcūt
a parētib⁹. Et tertio honorare parētes
Unus et filii ciconie parētes pascunt: sed fi-
lii vīpere et latera dīrūpūt: quia dicta
est vīpera: q̄r vī parlat et partu ipso ru-
ptis laterib⁹ mortas.

Feria grata post dñica. ii. qua-
drage. Lect⁹ euāg. Mat. c. xx.

AScendens Jesus hie-
rosolymam assumpsit
duodecim discipulos suos
secreto et ait illis. Ecce
ascendimus hierosolymam: et
filius hominis tradet principib⁹ sa-
cerdotum et scribis et condemnna-
bunt eum morte. Et tradet eum
gentib⁹ ad illudendū et flagellā-
dum et crucifigendū. Et tercia
die resurget. Tunc accessit ad eum
mater filiorum zebedae cum filiis
suis adorans et petens aliquid ab
eo. Qui dixit ei. Quid vis. Ait
illi. Dic ut sedeant hi duo filii
mei unius ad dextram et unius ad
sinistram tuam in regno tuo. Respo-
dens autem Jesus dixit. Nescitis
quid petatis. Potestis bibere
calicem quem ego bibitur sum. Di-
cūt ei. Possumus. Ait illis. La-
licet quod meū bibet: sedere au-
tem ad dexteram meam et ad sinis-
tram non est meū dare vobis: sed
quod paratum est a patre meo. Et
audiētes deinceps idignati sunt de-
duobi fratrib⁹. Jesus autem vocau-
it eos ad se: et ait. Sicutis qui
principes gentium dominant eorum: et quod
malores sunt præte exercent in

eos. Non ita erit inter vos. Sed
qui vobis voluerit inter vos maior
fieri. sit vester minister. Et quod
luerit iter vos primus esse: erit
vester seruus. Sicut filius hominis
non venit ministrari sed ministrare
et dare animam suam redemptio-
nem pro multis.

AScendens Jesus
hierosolymam rē. Matth. xx.
In p̄nti euāg. tāgunk tria
pūcta: q̄ st̄ p̄enūclatio/po-
Quātū ad (stulatio/r indignatio:
p̄mū tāgūt p̄nūciatio passiois chī: cum
dī. (Ascendens Jesus hierosolymam) id ē
hierolm: q̄ erat i mōrib⁹: et eminebat i eo
ta tra p̄missiois (assūpsit duodecim disci-
pulos suos.) Et q̄ p̄z q̄ int̄ eos crat Iu-
das. Forstā em adhuc erat dignus: vt de
Orig. audire cū alijs. Et scūs Tho. de
q̄ nōdū p̄cepit malū. q̄d videt intelligēb⁹
dū de p̄ditione: vtrū aut la eēt latro/creb-
do q̄ sic: h̄i erat occul⁹. (secreto) P̄io
fm Chrys. q̄ passio chī ē p̄colossumus
thesaur⁹: cū vt ait nibil sit p̄p̄ q̄d magis
debeam⁹ dō ḡas agere: iō i vallis ele-
ctis erat recordēd⁹. Et itēdit q̄ p̄p̄ reue-
rētā passiois chīs p̄mo ea obuit publi-
care digniorib⁹ p̄sonis. I. aplis familia-
riorib⁹ chīo. Scđo fm cū. q̄r ceteri crāt
impfecti et turbati et auersi ab eo fūllis
sent: si ei moritur audiissent: et mīseres
ēt tumultū fecissent. Et tūo fm cūdem
Chrys. q̄ se lebat m̄ez filiorum zebedae als
qd petiturā: et iō deliquit a via: vt ei da-
ret locū ad perēdū: et ide discipulos instru-
eret. Et q̄r vt elicit a Lypano/i exēb
plū tuū: q̄ ilū vis ascēdere ad crucē relis
giōis. n̄ mālfestis mīlē: q̄ filiū tuū. Et qn-
to ad zēnandā hypocritism: q̄ ad crucē
pnie nō vadit secreto h̄i patēter. (Et ait
illi.) p̄dicēdo passiois sua et resurrectōeis:
fm Lyril. vt scīrēt eū voluntarie parti: et
p̄p̄ alia q̄ dicēt (Ecce ascēdim⁹ hierosol-
ymā: et fili⁹ hominis). I. t̄p̄met sic se appel-
lās: vī q̄r vīt̄ cū sit fili⁹. s. v̄gis: vī hūl
līt̄rācā: cū se possit dīcēr filiū dī (tradet)
a iuda: (principib⁹ sacerdotum.) Forse

Feria quarta post

isti p̄ncipes fūt q̄ successerūt illis vīgīn q̄re nō accesserūt sp̄l filiū zebedel: Rū
 et q̄ttuor q̄s ordianuit Dō: d̄ q̄b̄ babes dei Chrys. Ne inq̄ ceteroꝝ discipulorū
 vñica illi. aduētꝝ. (z scribis.) i. leḡ doꝝ corda ztercrēt volētes sibi p̄udere d̄ re
 et orbiꝝ (z p̄dēabūt eu morte) q̄r̄ dixit gno. Dixerūt g. Submittam? m̄res ut
 z iudicauerūt eū reū morti: s̄z nō potue suonie dep̄cet p̄ nob. Si em̄ res fue
 rūt exercere iudiciū: q̄r̄ p̄as sanguinis r̄t rep̄hēstibꝝ facile merebſt veniā: q̄
 eis fuerat a romanis ablara. vi dixerūt. m̄lier. si aut̄ n̄ fuerit facilis imp̄etrabit
 Nobis nō licet iñficere quēcꝝ (Et tra i. m̄r̄ p̄ filiū rogās: q̄r̄ p̄l̄ deꝝ faciliꝝ exau
 dēt) sp̄l p̄ncipes z scribe: (eū a le p̄us ad d̄ter matrū affectu. (D̄ater filioꝝ z
 morte sentētiātū et durissime vt credit) Nota q̄ b. Anna m̄r̄ vīgīs marie
 flagellatiꝝ (gentibꝝ). L̄p̄laro gētū z po
 restati romanoy: fm̄ Raba. (ad illuden
 dū z flagellādū z cruel affigēdū) z i his
 ꝑbis fm̄ sc̄m̄ Tho. oñdit chīs lūfle p̄
 ustꝝ tr̄bī: q̄ maxie appetūt hoies: hono
 re: q̄ete sensuuz: z vīta. (Et die tīa re
 surget) cōputādo eā i q̄ passus est. Hoc
 aut̄ fm̄ Chrys. d̄z vt cū tr̄stia viderēt: re
 surrectōz expectarēt. Predixit at̄ chīs
 stus discipulꝝ passioꝝ. P̄io fm̄ Greg.
 Hiero. z Chrys. vi fortlores eāt i die
 parascenū: q̄r̄ lacula pulsā min⁹ ledūt.
 Ul̄sc̄do fz Hiero. vt ex reuelatōe mor
 ris d̄ resurrectōe n̄ dubitēt. Ul̄t̄to fm̄
 Chrys. vt ex h̄ cogīcāt p̄sciam chīs z ex
 p̄scītīa delectatē: z ex delecta voluntariā
 z nō coactā passione. In hac pre ē docu
 mētū Rabani dīcēt. Jō aut̄ dñs i mū
 do noluit p̄spart̄: s̄z guīa pati: vt oñderz
 nob̄ q̄ p̄ delectatōe cecidim⁹: cū q̄ ama
 ritudie redire debeam⁹. Hec ille. Ul̄z
 Aug. d̄ ciui. d̄t ait. Passione oñdit qd̄
 sustinere p̄ pīate. refū. rectōe qd̄ spera
 re i pīate debeam⁹. Hec ille. Vide et
 de his supra in vñica i qnq̄gesima.
 Quātū ad sc̄dm̄ rāgīk postulatio fi
 lior̄ zebedel. i. Joānis euāgelistē z Ja
 cobī mator̄: q̄ fuerū filiū marie soror̄
 marie matr̄ dñt: ex Zebedeo p̄ie. Sīc
 em̄ d̄ D̄ḡ histō. filiū zebedel audita
 morte z resurrectōe chīi credidit eū illi
 co regnatur i pplo iudaco: z suggeste
 rūt mīr̄ vt peterer gr̄am vñā a chīo: illā
 nō exp̄mēdo: q̄ obterā exp̄mēter illā d̄ q̄
 d̄ iñfrā. Et sīc d̄ Hiero. z etiā m̄r̄ eoz
 sīl̄ credidit chīm illīco regnatur: iō cō
 senſt filiū. Et iō dīcīt: (Tunc) audita
 sez morte z resurrectōe chīi dicta mult
 er (acceslit ad eū) suggestiōe Joānīs z
 mīl̄t quidem matr̄ stultes: z tāq̄ sap
 Jacobī: vt dīc̄ D̄ḡ hist. z Hiero. Sz
 ens reuocavit postq̄ sp̄a p̄cluerat p̄ie

Dominicā. II. Quadragesime

Adonā q̄ latēter insidiabat regi. Sa: ideo fīm eundē: qz a sinistra ad dexterā lōmont. Ch̄is aut̄ sapientor Salomōe erant vocati: vñ ad sinistrā nō debebat nō voluit p̄mittere nisi exp̄meref res pe velle redire. Et incedit Ch̄rys. q̄ esse in terra. Vñ seſq; q̄ dixit ei: Quid vis? fīm sinistra est maloz. Uel h̄ ideo fīm H̄is Ch̄rys. nō interrogat ex igraria: sed vt ex la. qz de gl̄ia ap̄loꝝ nō erat ambigēdū: r̄fusione oñdat irrōnabilē esse pericōez. cū iudicaturi essent cū chro. vt s̄ posat At illa. Dic vt sedēant h̄i duo filii mei ex dicti ei⁹ esse manifestū. Uel h̄ s̄ fīm vñ ad dexterā tuā: z vñ ad sinistrā in D̄ḡm b̄ist. qz regnare p̄tebat q̄ non regno tuo. Pro q̄ aduertendū est: q̄ iu meruerat: z platonē volebat i celo vbi dei sc̄pturas de chio loq̄tes carnaliter nō est. (Poreſtib̄ libere calicē quem ego intelligebat: s̄ cū corporalē regnaturuſu bibitur ſum.) Br̄us Dac̄r̄ br̄ dñm tabat i h̄ierlm. Ap̄li q̄z r̄aq; rudes idē addidisse (aut) baptismo quo ego bapti credebāt: existimātes q̄ rebellare facez. i. baptizabor in primo (baptizari) Per baptismū aut̄ dñs faciat mortem m̄s: restituere illud iſraeli. Vñ z Act. i. ad ſilitudinē lane fīm mḡm b̄isto. q̄ dñ chro aſcēſu introgabat. Vñ ſi in tpe b̄aptizata mergit: extribat post cū ali⁹ h̄ restituere regnū iſrael. Vñ fz Hiero. cui⁹ nobilior̄ coloris splendore. Sic et z Orig. petuerūt iſtaliqd carnale. vt nos p̄ mortē mergimur in terrā: i. clariſez effient collaterales chio: z nullū haſ beret maior. Volebat em̄ Petruꝝ deij cere d̄ p̄matu. Idē ſentit Ch̄rys. q̄ ale. mortē tñ. Eſt at calix vt dt Dac̄r̄. ge. Vldebat ſeipſos honoratos p̄ alijs: enus poculi qd̄ cilices inuenierūt: z dicit⁹ audierūt q̄ ſup. xij. thronos ſedebunt. eſt q̄li cilic: mutata t: i. a. Significat v̄o Vñ p̄matu ip̄i⁹ cathedre petebat acceſ amaritudinē tribulatiōis: qz vt de idez pere. Et qdem q̄ pl̄ alij honorſ apud ch̄im h̄ebat nouerāt: timebat v̄o Petruꝝ dicinā ſumim⁹. Vñ z fīm alijs dicit⁹ eſt ſibi p̄ferri. Vñ māifestū eſt: q̄ nihil ſpū calix: quia calear calore amare portiōis. ale petebat/ neq; intelligētia ſupior; re Vel fīm Lass. ſup p̄. facit paſſionē. q̄a gnt h̄ebat. Hec ille. Uel aliter p̄t̄ dicit⁹ eſt gen⁹ poculi q̄ porus diſtribuit bibē fīm Ch̄rys. q̄ petebat aliqd ſpūale: pu⁹ tib̄ mēſurat⁹: ſic tribulatiōes a deo no ta p̄matu i celeſti regno. (R̄ndes at te ſus) nō quidez marri q̄ ſupplicauerat: i. ſiſ. Tū q̄ filii fuerūt p̄mi motores. Tū ad innuendū q̄ nō eſt honoꝝ homi ſignificatū eſt noīe calcis qd̄ z noīe ba rendere cū m̄tere. Tū q̄ erat verūla: p̄t̄imi: martyriū. ſ. ſeu paſſio ad mortē z p̄eqnē plūm erat eā ſolari: impium vſcq; pracea z terminata. Lū autē dñs v̄o ſturbare. Tū q̄ erat amita: z cōſeſ ſc̄ret q̄ ſtli poterāt ſuā paſſionē imita⁹ quēter erat et deferedū. Tū q̄ erat m̄r: ri: interrogat tñ ſi id poſſit fīm Ch̄ry. v̄el z p̄eqnē erat ei p̄patiēdū ſi p̄ filii ſup ye ſignificet nemine poſſe cū chio regre pl̄icabat. R̄ndes iglf ad d̄ſcipulos: ex n̄iſi paſſionē ch̄ri fuerte imitat⁹: ſaltē q̄ ſuggeſtio fīm Hiero. nouerat m̄ris peccati certamē. v̄l vt tacite increparet ſupplicationē p̄ceſſiſſe dixit (Nescit; qd̄ eos: acsi diceret. Vlos de honore z coro peratis) Er̄b ideo: q̄ nihil ſpūale pete n̄is loq̄minis: ego v̄o de agoniſb; z ſudoſ bant fīm Ch̄rys. v̄el q̄ ſi petebat ſpūa/ rib̄ cogito. Nō ei h̄ p̄mioꝝ eſt tempus le vt idem dicit̄: ſi nouiffent qd̄ perebane (dicū ei: poſſum⁹) respōdedeo. ſ. et d̄ paſ nō ausi fuiffent tantū qd̄ petere: qd̄ ſup ſione z de morte: ſeu de calice z baptiſ excedit ſupiores v̄utes. Nulli em̄ crea ſimo. Sic aut̄ r̄ndet fīm Hila. q̄ iā mar ture copet ſedere a dext̄ris: vt de ſcūs tyriꝝ p̄ſtantia habebat. Uel fīm Ch̄ry. Tho. Vñ z regina dicit̄ in psalmo non hoc dicit̄ nō tam ex fiducia ſue fortitu ſediffia dext̄ris: ſed aſſtissiſſe. Uel hoc dñis: q̄ ex ignotātia. In expt̄ ei leniſſ

Feria quarta post

Videt esse tentatio passiois et mortis. hec inquit dare iste regnum: sed quibus per parauit: se illle. Vnde enim eundem habet dicit ex desiderio quisque filii non sit patri ecclesie. Ad hanc autem eius quod periuenerat: quod nisi sperassem ex hoc dico primo quod est filius non est ecclesie patri enim audiens non sic dixissent. Vnde enim sicut natura quam istis erat propinquus: et enim quam ex intenso amore ad chimonum et Petrus isti credebat obtinere postulata: secundum autem dixit. paratus sum tecum et i carcerem et in diuinitatem. Et pterea chiesa non negat mortem ire. Sed quod Calice quod mecum bibitur se datum regnum celorum: immo affirmat se eorum enim magistrum aut historem dominum transferre de causa parauit illud. Est iste instans: quod est hoc habere et tacer de baptismate. quod Joannes milites beatus qui pater preparat regnum aliquid et non sit ita quod aperte dominum passus est: sed non morte lius. Dico quod verum est enim humanitate non violentia. Sed enim alios quod per calicem mortem datur enim diuinitatem quam vnu est cum pietate ut accipit etiam ipse Joannes calicem bibit ipsam dicitur dicitur Joannem. Sic enim ipse preparavit pectora datus. Et hoc enim Hieronimus. enim rat illud cum patre predestinando.

Alia quoddam est: quod chiesa innuit quod aliquibus hoc sit pectorum ut ad dexteram eius sede narrat in Ecclesiastica histo. et flagella quod nullum videlicet creature esse enim per hoc dicuntur. At hoc dicitur Chrysostomus. quod non intendit pectorum: ut legis iaceant apostoli. Harry rius enim defuerit ei alio: quod in pace vita finitur. Vnde enim alios actu et non solo alio biberunt calicem mortis: sed non complete et perfecte: sed solu enim passio est ad mortem dispositi uas: vel et exiliu quod sustinuit in parchmos insula. Est enim exiliu mors clavis. Instans quod moius paup. sol. relegati si moriuntur. De reliquo fratre dubium non est: quod ut habet Act. xij. ab herode Agricola gladio occisus est. Chiesa autem ut dicit Hieronimus negavit quod postulabat ne eos tristes efficeretur: neque etiam spopodit ne deceat alios irritarer: sed ait. Sedere autem ad dexteram meam vel ad sinistram non est meum. I. nimirum ad me dare vobis subaudiens enim habet isto. et Remi. talibus quies est: quod ambitio non est. Vnde enim Hieronimus hist. non est meum dare vobis pro vobis: seu ratione personarum vel propinquarum: quod dignitas in regno celorum. Quodque solu copia meritorum. Igne chiesa eius discreta reddidit: quod non dicitur dabo: ne aliis indignarentur: nec non dabo: ne isti profideantur: sed dixit fratres: non dabo: quod est mihi proximum: sed dabo si fuerit dignum. Unde et subdividi. Sed quibus paratus est a pietate meo ex pectorat deum quem non persone propinquas sed charitas pensat. Et in hac enim Hieronimus etiam spous ab haec quod postulabat non excludit: quod si meritis et opibus tales fuerit ut digni sunt regnum celorum: accipiant illud.

Sed haec duplex quoddam. Prima quaz fac Arius hereticus. Si enim non est chiesa

aliquibus qui pectorum sonat: quod importare videntur calicem in deitate: sed enim per illi duo credunt debatur quod per hoc nihil aliud intelligebant nisi eminentiam super omnes alios in regno dei. Sic etiam sedere ad sinistram non est accipitendum hic ut sonat in malum: sed ut importaret coassisterem personam regis: quod sic isti intellegebant. In hac parte est documentum mora literarum: ut caueamus ne dilatetur nobis. nescire quod perit. Si enim peritibz regnum celi dictum est sic: multo magis haec poterit dictum peritibz talibus nisi sane perant. Chrysostomus: Ideo dicitur. nescire quod perit. quod non solu debemus cogitare qualiter gloriam sequitur: sed quod euadamus ruinam peccati: quod et in seculari bello quod semper de predicta videtur erat. Da nobis auxilium gratiae tue.

Quandam ad territum tangit apostolus: aliorum indignatio: cum subdividi. Et audientes deinceps in suam domini predicationem duos increpantibus Chrysostomus. (indignati sunt) et aliis se eis vellent antiferre. Et hoc enim Hieronimus. ex quadam elatione: sed et illi ex elatione petivit. Erat enim omnes adhuc carnales enim Chrysostomus et ista carnaliter gesserunt (de duobus fratribus) Sed quod est in indignati cum illis non petuerunt: sed mater. Ad hoc dicitur Chrysostomus et Hieronimus. quod ex domini transfiguratione quod ad filios non ad misericordiam respondit: intellectus est

dñicam. II. Quadra.

m̄rem submissam fuisse a filijs. Sz q̄re accepit a deo: et sua p̄tate vrendo in ho
nō sunt indigēti statim cū dixit: nescitis nū/ et nō in malū alioꝝ (et q̄cunq; volue
qd petaris. Ad hoc dī Chrys. Donec rit inf̄ vos), i. in ecclia (p̄mis esse). i.
chii snia incerta erat/nō tristabat alij hie p̄matū vel platurā eo mō q̄ in ḡcī
disciplis: sed tūceristati sunt quādo illos bus s̄ p̄ncipes erit v̄ fuus.) Qd duh
icrepauit. Hec ille. Intēdit aut̄ Chrys. p̄līcī p̄t intelligit. P̄to sic. Erit v̄ ser
q̄ no s̄it ante indigēti. i. nō ante onerū ius. i. p̄ futurē et būllitatē alijs exhibi
indigētē suā ppter reuerētā chii. Un tam disponeſ/ vt alijs sit p̄t merito et
de idez in hom. Qn aut̄ eos a dño pho/ plattone: non aut̄ armoz aur diuinitaz
noratos viderūt in cūfiguratione: et si potētia/vel sanguinis nobilitate: vt in
Em mentē dolebat/in mediū aſſerte nō mūdano p̄ncipatu. Chrys. Primat⁹ gra
audebat: venerātes doctorē. Hec ille. te fugientē se desiderat: desiderante se
et volēs eos blande p̄solari (vocauit eos randa est nō melior gradus. Hec ille.
ad se) tanq; maḡ dulcis ac pius q̄ nul⁹ Scđo meli⁹ sic. Erit v̄ fuus. i. sc̄lat q̄
lum triste videre voluſſet. Chrys. Q̄ habere p̄matū in ecclia nō est hie domi
em turbat erat: vocatōe eos p̄solat de niū/ sed futurē. Servi em est q̄ se torū
ppinq; eis loquēdo. Erem duo a societa ad fuitū dñi impendat. Sic etiā plati
te. x. sc̄ipos sepantes p̄pius stabat seor ecclie torū et quod habet/ et qd possunt/
sum dño loquentes. Hec ille. Et ait et qd sunt subditis debent. Chrys. Vlo
Ad euidentia aut̄ sequiū sc̄idū est q̄ lens ergo domin⁹ et dueꝝ filioꝝ. Sebe
gentiles erat horroſi iudeis. iuxta illud. del/ et allioꝝ indignationē extingueſ: in
Sicribi sic erhn̄ et publican⁹. Ideo troudit differentiā inter p̄ncipes mū
chis inducit exēplū de ḡtēlib⁹ ad mato diales et ecclasticos: ostendēs q̄ p̄ma
tem horroſe: vt ondat q̄ hoc exēplū non tus in ch̄o nec ab aliquo appetēdus est
est imitandū. Selendū est etiā Em sc̄m non habente: nec alteri inuidēd⁹ est ha
Tho. q̄ dñari duplicit sumit. Uno mō benti: quia p̄ncipes mūdi ideo sunt/ vt
vt ē idē qd pesse ad bonū subditoz. Et dom inenī minorib⁹ suis / et eos futuri
sic dñi uex est: et ad hoc fiunt p̄ncipes subiectant et expolient: et usq; ad morē
Alio modo vt correlatue dicis ad fuū eis veant ad suam v̄lūtatem et glām
esse. vt dicat dñs q̄ fuitū subdit sibi ali Principes aut ecclie flunt ut fuitū ml
quē ad bonū suū p̄priū. Hoc aut̄ est de/ norib⁹ suis: et miserent eis q̄cunq; acce
gnare a vero p̄ncipatu in tyrānidē. Em perunt a ch̄o: vt suas v̄lūtates negli
ergo b̄m Tho. et Chrys. mentē: que se/ gant/ et illoꝝ p̄curent: et moři non recub
quinf sic exponēda ſūt (Sc̄itil q̄ p̄nci ſent pro ſalute inferior. Primarū ergo
pes) q̄. s. ex off. lo p̄ſunt (gentiū) id est ecclie ſeupifere ne q̄ iuſtu est ne q̄ v̄l
gētēliū (dñiank eoz) nō vera dñis ad bo le. Quis em ſap̄ies vult v̄l̄tro ſe ſubjice
nū eoz: ſed tyrānizando ad bonū suū. et re futuri et p̄ſculo tali: vt de rōne pro
hoc zl̄ nō ſp̄. tñ frequent (et q̄ malores om̄i ecclia/ n̄i forte q̄ non timet dei ſu
ſunt). i. nobiles et potētes: q̄ ſunt matoſ/ dicitū: abutens p̄matū ſuo ecclastico ſe
res nō dignitate p̄ncipatus vel officiū: cularit: ita vt couerat illō in ſecularē.
ſed potēria diuinitaz et amicoꝝ p̄tācē Hec ille. Cōſequēt dñs p̄pont ſe in exē
exercēt in eos nō adiunādo: ſed oppmē plū būllitatris di. (Sič filius hois non
do plerūq;. Si tñ exercerēt p̄tātē in bñ venti ministrari) id est ut ſibi ministrē
ſiciū minor⁹/ dicerent beneficī non ita Eſſi altiquādo ei ministratū est ab anb
erit inter vos) in ecclia mea: vt malores gelis/ vel hoibus: non tñ ppter h̄ venit
nō debet effe q̄ ſi dñatur (ſed q̄cunq; vo Em Origen. et s. Tho. (ſed) rent (mi
luerit inter vos mator fieri). i. hie p̄ſi/ nistrare) p̄bū det et ſram et et glām.
dñ ſpūſſanci q̄ ſit tanq; potēs/ zl̄ non (et dare). i. exponere (ſiam ſuā). i. v̄lā
pmus (ſit v̄ mister) exhibendo alijs q̄ corpalem (redēptōeꝝ p̄ mltis) efficacit

p̄ y

Feria. V. et. VI. post

¶ p oibz sufficent. ¶ Z ei chii passio sif. glia serōx: in q bibunt sancti in partlat
ficiēs pīu fuerit ad redimēdū om̄s ho nos ho alīq̄s guttulas p̄gustam. Seo
mines q fuerit/sunt/ z erūt/ z esse p̄nt:
tū nō habz efficacīa nīl in his q zīugū
tur chio. Chrys. in hom. Quantūcūq
ḡ tu hūllatus fueris/nō poteris tantrū
descēdere q̄tū dñs tuus. Hec ille. In
hac pre Orige. tangit documentū vnu
moralē di. Eccliaz ḡ p̄ncipes imitari
debet ch̄m accessiblē z multeribz lo/
quenē: z pueris man̄ imponentē: z dī/
sciplis pedes lauantē: vt z t̄pī similiter
faciat fratribz. Nos autē tales sum̄: vt
etiam p̄ncipū excedere supbia m̄de/
amur: vel nō intelligēces: vt ztēnentes
mandatū chii: q̄tīmus sīc reges acies
p̄cedentes: z fribiles nos/ ac accessu dif/
ficles maxime paupibz exhibem⁹: nul/
lam affabilitate habētes/ vt h̄e ad nos
pm̄trētes. Hec ille. Est etiā sciendū
moralē q̄ dñs in hac vīta bz tres calices
vt colligif ex sc̄pturis. Prīm⁹ est plen⁹
balsamo. i. innocentia z grā: in q bibit
ch̄s z oēs seti. Et vt colligif Iōā. iiiij.
in illis p̄bis q̄ biberit zc. signū q̄ alīq̄s
biberit de isto calice: est p̄mo mūdane
sitis extincō. Et scđo est mēte in celeb/
stibus habitatio. Et fr̄lo est mēris exul/
ratio. Sic em sup̄ nubes sp̄ est serenu:
stra z sem̄ est gaudi⁹ in mēte elevata.
Scđs aut̄ est plen⁹ absinthio p̄nie: in q̄
bibit magdalena z oēs penitētes q̄ pd̄
derūt grām potā in p̄mo: z cā inuene
rūt per porū sedi. Terti⁹ est plen⁹ san/
guine/ z est calix dñsce passiōis: de q̄ h̄ dī
ct. in q̄ bibit ch̄s z oēs martyres. Hic
sanguis dealbat sic alij maculat: q̄ ha/
bet naturā lac̄. Sic ei lac est sanguis
bis coct⁹. s. in venis z in māmillis cui⁹
decoc̄tiōis p̄iute p̄sus est in albedinez;
sic sanguis ch̄l ē alb⁹ ve lac: q̄ fuit bis
coctus: igne amoris: z igne dure passiō/
nis/ ac dolorose imaginatiōis. Na ch̄s
mox vi fuit cōceptus/ in q̄tū h̄o suā pas/
sionē totā vidit. Vn̄ sp̄ eam in memo/
ria sic retinuit: q̄ nec vna dīe vel noctez
sine dolore trāsivit. ps̄. Defecit in do/
lore vita mea: z anni mei in gemelb.
Hobet etiā post hanc vitam tres alios
Prīmus est plenus mero. i. celū in q̄ est
glia serōx: in q̄ bibunt sancti in partlat
cūdus est plen⁹ vino mixto: vt purgata
rūt in quo bibunt aliq̄e anie: z ibi m̄d
miscef grā pene/ z sp̄s timori delatio/
nis glie: z cōsolatio cū dolore. Terti⁹
est plen⁹ fece. i. ifern⁹ in q̄ bibit alīq̄ cū
mortali deceđētes: in q̄ sunt vel erūt bz
alīq̄ feces om̄sū elemētor⁹ z mixtor⁹
purgato mūdo in die iudicij.

Feria. v. post dñscam. ij. Quad.
Textus euāgel. Lu. xvi. ca.

Nomo qdaz erat dñnes:
Et in duebat purpura z
byffo: et epulabat quo/
tidie splendide zc.

Nomo quidam erat
diues zc. Luce xvij. Ulde do/
minica prima post festum tri/
nitatis.

Fer. vi. post dñscam. ij. Quadra.
Textus euāgel. Matt. xxi.

Nomo erat paterfamili
as q̄ plātauit vineā z se/
pem circūdedit ei: z fo/
dit in ea torcular: z edid/
ficauit turri: z locauit eā agri/
colis: z pegre pfectus est. Cum
aut̄ t̄ps fructū appropinq̄set
misit seruos suos ad agricolas
vt accip̄ent fruct⁹ ei⁹. Et agrico/
le app̄hensis fuis ei⁹: aliū cecid/
dert: aliū occidert: aliū ho lapi/
dauerit. Iterū misit alios suos
ples prioribz et fecerūt illi filii
Nonissime at misit ad eos filiū
sūi dices. Heribunt filiū meū
Agricole aut̄ vidētes filiū vīce/
rūt intra se. Hic est heres: vīci/
te occidam⁹ eū: z habebim⁹ be/